

Све је дозвољено што иде у прилог џихаду. Лагати, облачити се на западни начин, преоблачити се, пити алкохол, носити кратку косу, користити лажно име, закопати документа и користити невидљиво мастило, све је дозвољено и у неким приликама чак обавезно учинити, како то показује приручник за безбедност џихадиста, који је шпанска полиција недавно пронашла у стану Мухамеда Мрабета у Виљанови, Каталонија. Мрабет је Мароканац од 39 година, по занимању месар, већ је био хапшен 2006. и оптужен због слања атентатора-самоубица у Авганистан.

Документ *"Илегала у џихаду је легитимна обавеза"* нема аутора нити датум издавања, али читање његових 30 страница на арапском језику открива опсесију џихадиста да се инфилтрирају у западно друштво не изазивајући никакву сумњу. Ту се детаљно описује како направити ћелију, и шта треба радити и говорити у току полицијске истраге. Полиција верује да су 22 члана ове ћелије, које чека суђење у Националном суду, следила упутства овог приручника пронађеног у стану човека оптуженог да је у Ирак послао Алжирца Белгасема Бељила, који је за воланом камиона-бомбе убио 19 италијанских војника у Насирији у Ираку.

"Илегала је у џихаду легитимна дужност, у име Бога милостивог и самилосног. Тајност је кључни фактор у било ком рату. Погрешно је негирати коришћење илегале за џихад, јер неверничке власти регрутују хиљаде агената обавештајаца за прикупљање информација о муџахединима. Ко каже да нема тајанствености у исламским операцијама, у супротности је са Пророком", каже прва глава овог документа.

О коришћењу лажи и преоблачењу, приручник је таксативан и ослања се на учења неких мудраца: "Многе уleme дозвољавају да се користи лаж ако се тиме постиже религиозна добит, која може да заустави кажњавање муслимана од стране неверника. Историја ислама је пуна прича са оваквим темама. Муслиман треба да имитира невернике у њиховом начину облачења, ако то иде у корист ислама. Као Јервеји који су живели на Арапском полуострву у времену Пророка".

Савети за превентивну безбедност џихадисте веома су бројни, али од свих се истиче опсесивни захтев за опрезност: "Треба бити јако опрезан да би се извела било каква џихад операција, јер било каква грешка, ма колико да је мала, може да кошта живота многе људе".

Аутор документа саветује да се учи од непријатеља и подстиче да се читају “специјалне књиге тајних служби” земаља где цихадисти живе, као и да се прате све вести објављене у медијима “о плановима, стратегијама и мерама које безбедносне снаге непријатеља предузимају против муслимана”:

“Пажљиво треба проучавати претходне исламске операције које су имале успеха (11. септембар, 11. март, 7. јун...), и организовати сусрете са цихадистима који имају више искуства, специјално са оним који су претрпели прогоне, хапшења и испитивања”.

Највећи непријатељ илегале је рутина, због чега “треба мењати начин облачења, скратити косу, мењати место становања, кола, дневне руте, сате изласка и враћања у дом, места, састанке и окупљања”. “Користи надимке, лажна имена и лозинке, чак и међу члановима исте групе, говори тихо, кажи оно минимално, говорити превише може да доведе до тога да неке информације стигну до непријатеља и нанесу штету осталим муџахединима. Ако говориш више него што треба, претворићеш се у заточеника сопствених речи... Ако неком позајмљујеш своје књиге, навикни се да не напишеш своје име ни на једној”, саветује аутор.

Шта да се ради са информацијом? Како је уништити? “Папре запали или их поспи водом и баци их у канализацију. У хитном случају, прогутај их ако неко упадне у твоју кућу. Да се ослободиш пластике или неког другог материјала, најбоље је да их уништиш, после их закопаш или бациш у море. Покушај да не запишеш ни један податак или информацију која може да нанесе штету осталим члановима групе. Мисли на материјалне доказе и њихов значај као елемент за оптужбу. Не треба да имаш ништа од тога у кући. Мисли да су телефонски позиви прислушкивани а пошта контролисана”.

Писање писма или неког документа увек треба да буде невидљивим мастилом, “али да то не буде мастило које може да се покаже под топлотом”, упозорава аутор: “На страни написаној у том циљу, треба написати друго писмо нормалног садржаја како се не би изазвала сумња. Важне информације морају бити написане невидљивим мастилом и у шифри претходно договореној са примаоцем писма”. Постоје различите боје овог мастила: плава, маринско плава, црвена, црна и браон... Приручник упозорава да треба користити златно перо, јер “када се приближи цигара, појави се текст”.

“Наређења емира која су пренета посредством других особа, морају да имају предходно договорену тајну шифру”, наређује приручник, у коме постји поглавље о шифрама, и објашњава да слова арапске азбуке треба поделити на шест група. За атуора, добро шифровање мора да буде једноставно, лако за употребу и високог нивоа безбедности. Према овом документу, цихадисти користе метод замене бројева са знацима, и за то даје доста упутстава.

Документ доноси упутство за коректну употребу шифри. Мора да постоји претходни договор између пошиљаоца и примаоца, две копије кључа шифре, идентификација обојице мора да буде одређена, треба да одреде време и датум контакта, писмо мора да буде кратко и разумљиво. Шифру треба променити после пет или шест контаката, и сакрити било какав траг писма после дешифровања. Читав шизофрени протокол како не би био откривен.

Однос цихадисте са својом групом или ћелијом, један је од најразвијенијих апсеката у овом приручнику: “Чланови групе треба увек да памте четири веома важне тачке: послушност, тајност, стрпљење и одбрана од непријатеља”. “Не одговарај на питања твојих компањона из групе нити примај наређења од њих, осим уз дозволу твојих вођа. У случају да осетиш да си праћен, обавести их, прекини контакте са свом твојом исламском браћом и на одговарај ни на један телефонски позив”.

Документација цихадиста заслужује читаву главу приручника. Одговорни за једну ћелију морају увек да носе више од једног пасоша:

“Пасош мора да буде под лажним именом. Фотографија мора да буде без браде, а наведена професија јако једноставна... Ако то није твоја, научи нешто о њој”. За путовања, забрањени су велики аеродроми и наређује се коришћење јавног превоза при уласку у градове.

Ту је и савет: “Читај и упознај различите исламске групе, јер сазнања о њима помоћиће ти да завараш полицију, то ће их спречити да дефинишу твоје опредељење”.

Да се нападно циљеви и да се уђе у обезбеђене зграде, саветује се “употреба војне одеће”, или се обуци у униформе различитих јавних служби. За финансирање ћелије,

Упутства за доброг џихадисту

Пише: Хосе Марија Ирухо
среда, 24 јун 2009 19:00

пиручник говори да је најбољи пут – поклон верника из неких џамија. “Сети се да можеш да лажеш”, стално понавља овај документ.

Шифрарник

Неке од шифара које користе џихадисти у Шпанији, а које ЦИА иначе назива “шифре идиоти”:

свадба – извршити атентат-самоубиство у Ираку;

оженити се – атентат-самоубиство у џихаду;

отићи у Француску – прикључити се побуњеницима у Ираку;

мед – експлозив;

болестан – ухапшен или под контролом полиције;

болница – бити у затвору;

заканија – комуникација електронском поштом;

мајце – пренос оружја.

Упутства за доброг цихадисту

Пише: Хосе Мариа Ирухо
среда, 24 јун 2009 19:00

(El Pais; превео Бранислав Ђорђевић)